

RECORDS

Record la pluja colpejant la finestra, els llampecs majestuosos que il·luminen la nit. L'olor a terra mullada, el color del cel, arraulits junts front la xemeneia, quan m'acompanyaves a l'hora d'anar a dormir em donaves la seguretat que mai anava a passar res dolent, quan ballàvem sota la pluja i acabàvem xops però ens era igual, sembla que això fa segles, però no fa tant, com ha pogut canviar el món així, no vam fer cas dels avisos...

Record els camps a la primavera, els colors; grocs, vermells, morats..., aroma a herba bona, els ametllers en flor. Ens agradava córrer darrera dels nostres gossos i no aturar fins gairebé no poder respirar, tirar-nos sobre l'herba i observar els ocells que reposaven en les copes dels arbres, en silenci per no espantar-los, respirant profundament l'aire pur, buscàvem petits tresors, com a pedres amb formes, pinyes,... o agafàvem mores per a fer un pastís, però ens les solíem menjar abans d'arribar a casa, érem feliços abans de...

Record la mar, l'olor a sa litre, solíem anar a navegar amb el vaixell del meu germà, record que l'aire esquitxava l'aigua a la cara i era una sensació de pau i de llibertat. Ens agradava tirar-nos en alta mar, l'aigua transparent podíem veure la sorra del fons, nedàvem amb els peixos que ens fregaven les cames, ens feien pessigolles i veiem com ens envoltaven. La primera vegada en sentir-los, em vaig espantat, fins que t'acostumes. Anàvem nedant fins a platges verges, estàvem tot sols tombats en la sorra calenta, prenent-la amb la mà, sentir com s'escorria entre els dits. Observàvem els crancs amagar-se entre les roques. Vàrem descobrir petites coves de parets brillants i aigua gelada. També he vist el mar enfurit, tan bell indomable amb ones de quatre metres estavellant-se contra les roques, empassant-se la sorra de la platja i tot al seu pas; ombrel·les, hamaques,... però encara així, sento la brisa com si fos ahir, com enyoro aquest temps que hem perdut.

Com va començar el final? Els primers símptomes foren la sèquia, el desglaç, capa d'ozó, contaminació, cada vegada es dedicava menys diners al medi ambient, no érem conscients de la realitat fins que va ser massa tard. Vàrem passar un estiu molt calorós desitjant que arribés l'hivern perquè plugués i poder respirar, però aquest hivern no va arribar, les temperatures no varen baixar dels vint-i-cinc graus. No plovia i va haver-hi una alarma mundial: ens estàvem quedant sense aigua. Va començar a racionar-se l'aigua i als pocs mesos, el menjar. Els camps estaven secs, morts. El desglaç va produir tsunamis, ciutats senceres van quedar esborrats del mapa. Va morir molta gent i els hospitals estaven saturats. Tanco els ulls i record la pluja, els camps, la mar. He vist gent al meu voltant morir, quant dolor quant tanco els ulls, puc recordar que estic cansada. M'he adormit i he sentit un cop. M'aixeco sentint una esgarrifança, ha estat la finestra, la tancaré que està plovent. No m'ho puc creure, trec el cap i sento la pluja a la meva cara, ha estat un malson molt real! Encara som a temps per salvar la nostra benvolguda terra.

La Maremoto

